Ч. 278. Второк 22 (9) грудня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за злоЖенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З ради державної — Відкрите турецкого парляменту.

Помимо ставлених правительству з усіх сторін перепон і помимо сумних віщовань, удало ся таки правительству вийти побідно з трудного положеня і одержати від парляменту ухвалу на всї т. зв. конечности державні.

І так по ухваленю значною більшостию голосів провізориї буджетової, прийшла під наради справа анексиї Босни і Герцеґовини. Промавляло богато бесїдників, переважно за анексиєю; против анексиї заявили ся тілько нечисленні всенїмцї і чеські радикали. В голосованю принято закон о анексиї великою більшостию в другім і третім читаню. Вкінци приступила палата до нарад над третою конечностию державною, т. зв. законом уповновласнюючим. Ухвалене того закона було дуже непевне, бо виступили против него дуже сильно нїмецкі і чеські аґрариї, оба сильні і впливові сторонництва. В послідній хвили аґрариї дали приєднати ся до правительственного предложеня і по переведеній дискусиї та по ріжних застереженях із сторони противників закона приняла палата в другім і третім читаню уповновласнюючий закон 282 голосами против 139. На тім скінчили ся наради парляменту над важнійшими справами в передсьвяточній сесиї. На внесене пос. Ґломбиньского ухвалено ще, аби палата передала предложене о суспільнім обезпеченю комісиї без першого читаня. Дискусия над тим важним законом має відбути ся на сесиї посьвяточній.

Відкрите турецкого парляменту відбуло ся незвичайно величаво. В полудне переїхав султан в ґалевім повозї, запряженім в чвірку, в товаристві великого везира і міністра війни та в окруженю величавого почоту через Перу на відкрите парляменту, в якім вже перед его приїздом зібрали ся запрошені достойники в ґалевих уніформах та депутовані в цивільних одягах.

По приїздї султана, якого населене оплескувало через цілу дорогу, войско і музика віддали ему войскові почести. Міністри повитали султана та перепровадили его разом з князями до посольскої палати. При входї султана всї встали та запанувала кількаминутова мовчанка, що султана наглядно зворушило.

По тім перший секретар Ільдізу вступив на трибуну та відчитав отсю престольну промову, яку султан і посли вислухали стоячи:

„Сенатори, депутовані! В наслідок перепон, на які ми стрінули в хвили нашого вступленя на престол з огляду на впроваджену конституцию та з огляду на конечности, зазначені тоді високими достойниками, конституцию завішено аж до того часу, коли людність осягне відповідний степень поступу і просьвіти. До того часу відложено скликане палати. Ми спрямували наші змаганя в сім напрямі, щоби потворити школи по всїх частинах нашої держави. За божою ласкою, дякуючи розвиткови публичної просьвіти, ціль сю запевнено. Степень культури всїх кляс нашого населеня підніс ся. З огляду на ясне і загальне бажане та з огляду на те, що се бажане може запевнити тепер і на будуче добро нашого краю, ми не зважаючи на тих, хто був иншої думки, не вагували ся проклямувати на ново конституцию та зарядити нові вибори і скликали на ново палату депутованих.

В наслідок зміни системи адміністрациї гідність великого везира передали ми баші Кіямілеви.

Але коли рада міністрів під его проводом займала ся приготовлюванем нового конституцийного правлїня, кн. Фердинанд болгарский та валі східної Руменії з якоїсь причини, ло-

6)

Маруся.

З російского — Володим. Короленка.

(Дальше).

Тут я підвів ся і кажу:

— Дуже ви спішите ся, панове! Не знати, як ще спілка розсудить. Коли старші розсудять на ваш бік — нема що робити, беріть.

Ну, почали судити. Отак і так, кажуть они: ми з ними етапом ішли, на майданї купували їх, потім я — каже один — через них дав ся арештувати, помагали їм утїкати....

А ми знов від себе:

— Добре, панове, так. А на що ви слїд загубили? Атже они однако загинули би, знов піймали би їх... Ви з ними в партиї на скарбовім хлїбі ішли, на всім готовім; а ми тисячі верстов їду їм добували попід вікнами, може до пів доби перестоювали. То ви, старші, нї за що важите, чи як?

Потолкували старцї між собою тай питають: Ви, панове, всї з ними на одно імя обсудитись хочете?

— Всї хочемо.

— Жити з ними всї будете, чи покинете?

— Всї обіцяємо, що будемо жити.

— Ну, ми розсудили ось як: як ішли они разом етапом, а ви ішли шляхом, хоч то тяжше, за те они визволяли їх з тюрми. Ось задля того й ми кажемо, що то однаково. Нї на який бік не переважує. Тепер спитайте жінок.

— Догадали ся таки — усьміхнув ся мій товариш.

— ....Як жінки скажуть, так і буде. — Прикликали жінок. Одарка плаче. „Ми, каже, в тій справі невинні. Як би они слїду не згубили....“ А Маруся виступила наперед, уклонила ся свому до ніг і каже:

— Ти менї в тюрмі був за чоловіка. Купив мене на майданї, та всьо одно: другому припала би, руку на себе піднялаб. Значить, з доброї волї пішла до тебе.... За тую любов, за опіку, за те, що з тюрми визволив, кланяю ся тобі до ніг.... Ну, а тепер, каже, : слухай, що я скажу тобі: Коли я вже з тюрми вийшла, то більше по руках ходити не буду.... Пропив ти мене тої ночи, як ми в корчах чекали на вас і другий раз пропєш. Прощай. Як би старші розсудили тобі мене віддати, тілько би мене й бачили.

Ну, той тілько й понурив ся, слова не промовив. Бачать оба, що справа їх не удала ся. Один каже: „Я до своєї громади піду“, а другий: „Менї нема куди іти; хиба бурлакувати. Та тілько нам тепер разом іти не годить ся. Прощайте, панове“. Забрали кітлики, всї свої причандали, пішли назад. Відійшли горі рікою з пятнацять верстов, розклали свій огник. Довго я в ночи не спав, дивив ся на їх огник. В ночи огонь здаєть ся близенько. Думаю: на души у него погано тепер. Коли чоловік відважний, то може огонь у него горить, а він берегом краде ся.... Ну, але нічого. Рано — ще й добре не розвиднїло ся — ми вже пором свій спустили....

Він замовк.

— Ну, а як же ви сюди разом попали?

— То вже проста річ. Довів я її до пермскої ґубернії. В Камишлові дали ся арештувати, подали обоє одно імя. За волоцюжство засуджують на каторгу, але що каторги переповнені — до якутскої области. В партиї вже разом ішли, як чоловік з жінкою.

В дверях з'явила ся Маруся з чайником і сковородою в руках.

V.

Коли ми повечеряли, було ще вчасно. Довгий лїтний день все ще горів своїм спокійним сьвітлом, тілько у воздусї чула ся постепенна охолода. Спека віддаляла ся незамітно разом з сьвітлом і яркостию красок.

Степан предложив заполювати на гусий. Мій товариш зараз накинув рушницю.

Я відмовив ся. Я не стрілець і крім того мене задержала надія лишити ся на самоті з господинею, чи не удало би ся викликати її на розмову. Але она зараз пішла на огород і почала зразу поливати, відтак полоти грядки. На мене й не глянула.

З нудьги я пішов походити в лїсї. В лїсї було тихо і спокійно, був сірий сумерк і тілько в горі видко було ще проміня, присьвічувалось небо і чув ся легкий шум. Я присів під модриною, аби закурити папіроса і коли дим тихо повивав наді мною, прогонюючи великих лїсних комарів, що все зижчали над моєю голо-

маючи довжну нашій державі вірність, проклямував независимість Болгариї. Відтак Австро-Угорщина повідомила Порту і держави про свою постанову анектувати Босну, якої провізоричну окупацию був їй поручив берлиньский договор. Ті дві важні події, які нарушили право і істнуючі відносини, викликали наш живий жаль. В наслідок тих нарушень поручили ми нашій кабінетній раді примінене відповідних заряджень задля охорони права. У всім, що відносить ся до тої квестиї та у всіх других справах бажаємо помочи і попертя парляменту. Позаяк відносини нашої держави до всіх других держав знамениті, маємо непохитну надію, що при підмозі заприязнених держав ті ще неполагоджені політичні справи будуть розвязані в спосіб вдоволяючий.

Горячо бажаємо управильненя фінансів, які творять одну з найважнійших справ, щоб упостійнено буджетову рівновагу, аби успішність нашої держави зросла, аби число шкіл збільшило ся та щоби з'орґанізувати їх в дусі поглублення знаня, штуки і рільництва. Бажаємо вивінованя і зреформованя сухопутної армії та морскої сили. Надіємо ся також, що посли доложать всіх сил, щоби провірити законопроєкти, виготовлені ріжними департаментами державними, аби їх можна було предложити до сенатскої апробати.

Бажаючи щастя і успішности нашого краю, отвираємо нині палату депутованих. Бажаємо народови гаразду. Бажане наше, щоби управляти державою конституцийно, є сильне та непохитне. (Оплески і оклики на честь султана.) Дав би Бог, щоб наша палата депутованих працювала для добра краю і розвитку держави, та щоби Всемогучий довів нас до успішного висліду. (Оплески.)

По відчитаню престольної промови султан замітив, що він почуває себе щасливим, будучи серед послів, та бажає їм гарних успіхів праці. Після повитаня з послами, перейшов султан до одної з бічних саль, де приняв найвисших духовників.

Тимчасом найвисший майстер церемонії появив ся в щільно обсадженій льожі дипльоматів та передав на руки їх декана, бар. Маршаля, султановий привіт та висловлене єго надії, що при підмозі держав наступить відродженє Туреччини. Амбасадор Маршаль, дякуючи, відповів, що се лежить також в інтересі европейских держав.

Після сего султан серед того самого церемоніялу, що при вході, опустив парлямент.

Зараз по прочитаню престольної промови обявило ся серед лїберальних послів велике негодоване з тої причини, що султан не зложив в парляменті присяги на конституцию. Официяльні круги пояснювали то тим, що султан вже зложив раз присягу на конституцию у шейка ісяму. Колиж султан не поновив своєї присяги в парляменті, то і відпала заповідана одинична присяга послів, тілько президент з віку відчитав роту присяги, в якій посли обіцюють свою вірність султанови, вітчині, конституциї і післанництву тілько так довго, як довго султан збереже свою присягу на конституцию. Посли потвердили сю присягу одним турецким словом.

Відтак дебатовано в палаті, чи наперед заняти би ся виборчими сьвідоцтвами, чи перевести поділ на комісиї. Остаточно здецидувала ся палата на другу евентуальність та перевела поділ на 5 комісий.

Вечером Ілдіз та ціле місто ілюміновано; серед населення в столици та на провінциї великий ентузиязм.

Новинки.

Львів, дня 21-го грудня 1908

— **Відзначене.** Є. В. Цісар надав інспекторови промисловому, Арнульфови Навратілеви у Львові титул і характер радника Двору

— **Іменованя.** Старшим радником рахунковим в краєв. Дирекциї скарбу іменований радник рахунковий Ів. Ляхмунд; радниками рахунковими іменовані ревіденти: Йосиф Ноґа, Володисл. Лапіньский, Йос. Миколайский, Ем. Куницкий, Володисл. Гіштін, Володимир Штогрин і Ів. Ляндenберґер.

— **Іспити кваліфікацийні** для учителів шкіл народних перед комісиєю іспитовою в Коломиї розпічнуть ся дня 11 січня 1909. Поданя заосмотрені в метрику хресту, послідне сьвідоцтво шкільне, сьвідоцтво зрілости, короткий опис житя, виказ перестудійованих діл, номінацийні декрети і табелю кваліфікацийну треба вносити через дотичну Раду шкільну окружну до комісиї іспитової для учителів шкіл народних в Коломиї найдальше до кінця грудня с. р.

— **Смерть від зворушеня.** З Бродів доносять: У братів Капелюшів помер приватний урядник Шпрінґер. Єго теща, котра від довшого часу була з ним в незгоді, прийшла після жидівского звичаю перепросити помершого. Підчас тих перепросин так зворушила ся, що згинула на місци.

— **Самоубийство чи злочин.** Оногди по полудни повідомлено черновецку поліцию, що в керници при ул. Пумнула добачено тіло якоїсь женщини. Поліция завізвала сторожу пожарну, котра видобула дійсно з керниці трупа якоїсь женщини, в котрій розпізнано Розалію Матковску літ 39, родом зі Стрия. Чи має ся тут діло з якимсь злочином чи з самоубийством, годі знати; слідство виказало, що жителї тої улиці чули в ночи крики, взиваючі на поміч.

— **Нещасливі пригоди.** На будові при ул. Коперніка ріг ул Льва Сапіги завалило ся оногди по полудни около 5 год. руштоване і придушило двох робітників. Одного з них, незвістного з назвища потовкло лиш легко а другого, Олександра Моровского потовкло так тяжко, що єго поготівля ратункова мусіла відставити до шпиталю і ледви чи буде жити, бо має нарушений стовп хребтовий. — На стацию ратункову зголосив ся оногди челядник столярский, Стефан Щоткевич, котрому трибы машини роздушили три пальці лівої руки. Лікар дижурний подав єму першу поміч. Причиною того нещастя було, що Щоткевич чистив неосторожно колесо в часї руху.

— **Крадіж.** В ночи з суботи на неділю в Сасові вломив ся до трафіки Айзенбруха невислідженый доси злодій і вкрав 3050 К готівкою з зелїзної каси, отворивши її найденим в трафіці ключем. З тої самої каси забрав рублї і франки на квоту 500 К та одну золоту шпильку з брилянтами.

— **Дрібні вісти.** „Буковина“, політичний орґан буковиньских Русинів, що виходить в Чернівцях вже 24 літ, має з початком нового року переміняти ся на щоденну ґазету. — Др. Теофіль Гвоздецкий, що яко делеґат руских товариств лікарских висланий був Наук. Тов. ім. Шевченка на з'їзд ческих лікарів і природослідників в Празі літом сего року, іменований почестним членом товариства „Spolek ceskych lekaru v Praze“. — П. Сильвестер Яричевский, звістний письменник, зложив на черновецкім університеті професорский іспит для ґімназий і реальних шкіл з рускою, польскою і німецкою мовою викладовою. — З касарні 80 пп. у Львові втік оногди рядовий Яків Галущак. — Суд карний у Львові засудив 18-літного Николу Чорного і 17-літного Федора Вуйціка з Підсадок, котрі літом с. р. напали на селянина Илька Деркача і брата єго Васила і так їх тяжко побили, що перший з них небавком помер, — на кару тяжкої вязниці, Чорного на 2 роки, а Вуйцика на півтора року. — Арештованого в сензацийній справі спадковій по бл. п. Николаю Волянь-

---

вою, мене зовсім мимохіть обхопила та несподївана, солодка дрімота, що приходить внаслідок утоми на сьвіжім воздусї. Пробудившись, я подумав, що переспав годину; а по правді не більше як 20 минут. Папірос в руках догорів, але попіл був ще теплий.

Показало ся, що збудив мене тихий шелест. Між деревами мигнула стать Марусї; в руках у неї була хустка, а в ній горнець і хліб. Очивидячки несла комусь вечерю.

Кому? Значить, мешканцї того закутка не обмежують ся Степаном і Марусею. Є хтось третий. І справдї тяжко було представити собі, що той невеличкий огород оброблений руками тілько двоїх людий. На те, щоби справити той куточок, треба було богато упертої працї і свого рода творчости. На гадку про млавий і байдужий погляд, яким Степан дивив ся на власне майно, я пересьвідчив ся, що він ледве чи брав в тій праци велику участь. На всім лежала тут печать Марусї, її особи і її рідного краю. Алеж і того було не досить. Потрібна ще була чиясь уперта сила, чиясь небудь міцні мязи.

Стать Марусї давно зникла, я викурив ще папіроса і відтак відважив ся пійти в тім самім напрямі, займаючи ся тим незвістним, третим мешканцем.

Незабаром між пнями замаячів зруб лїса. Розорана земля густо чорнїла товстими бороздами і тілько як островчики зелень держала ся коло великих невикорчованих пеньків. Я шукав очима орача і Марусї і якийсь час не знаходив; однако показало ся, що они близше, ніж я сподївав ся.

За великим корчем коло мене ледве тлїло вугле від огнища, а на нїм стояв чайник. Маруся сиділа напів обернена до мене. В сій хвили она розвязала на голові хустку і укладала під него волосе. Скінчивши ту роботу, она взяла ся до їди.

Один мій знакомий, що уважав себе знатоком жінок, зробив жартобливу увагу, що любов селяньскої жінки легко пізнати по тім, з ким она їсть раднійше. Та увага мигнула несподївано в моїй голові, коли я глянув на спокійне Марусине лице. З нами она не їла ні кусника, обмежуючись обовязками господині, ще й до того досить неласкавої. Тепер она очивидно з охотою їла з кимсь. В її поставі, в її рухах пробивала ся зажилість і повна воля.

Моє становище мимовільного підглядача видало ся менї не зовсім відповідним і задля того відійшовши кілька кроків по мягкім моху, я вийшов на полянку в такім місци, звідки мене від разу можна було побачити.

Моя підозріність розвіяла ся сейчас, скоро я лиш наблизившись побачив Марусиного співбесїдника.

То був чоловік на диво бридкий, який навіть при великій уяві трудно міг грати ролю суперника хорошого Степана. Коли на Степанї було всьо чисте і навіть якось добірне, то сей цілий обріс брудом: бруд на лици і шиї розмок від поту, рукав брудної сорочки був роздертий, оленячий капелюх недбало покривав єго голову, на котрій підстрижене на чолі волосе було в пороси і падало на плечі, що надавало єму якийсь допотопний вигляд. Вік єго трудно було би означити: сорок, сорок пять, пятьдесять, а може й значно більше; то була одна з тих кремезних статий, що покриті немов корою, крізь яку не виступить нї відблиск молодости нї похмура старість. Очи, що вицвили та полинями від сонця і непогоди, ледве виріжняли ся на сїрім лици і тілько придивившись, можна було побачити в них ледве помітну добродушність.

Лихі якутскі ходаки скинув він на час спочинку, а величезні єго пяти, започені і брудні, сторчало якось незугарно зпід синих штанів.

— Хліб та сіль! — сказав я кланяючись.

Він подивив ся на мене кілька секунд, не відповідаючи, а відтак сказав:

— Просимо..

— Можна присїсти?

— Сїдай, чей не просидиш місця.

Маруся не звернула на мене найменшої уваги.

(Дальше буде).

сім, бувшого его льокая Матія Велюховского, випущено ни волю. — Олекса Тузяк, господар з Рісна рускої показав ся любителем безплатних волових ніг. Оногди забрав він з лавки різнички Вроні Каліш на площи Теодора 4 волові ноги. Різничка однак спостерегла ся борзо і відобрала Тузякови ноги, а его самого віддяла в руки поліциї.— В Дрогобичи входить з днем 1 січня 1909 новий уряд почтовий з урядовою назвою „Дрогобич 2“.— Відкритий оногди турецкий парламент в Константинополи одержав із заграниці 350 депеш ґратуляцийних.—Місто Ростов над Доном вогоріло; згоріла середина міста і одно передмістє. В огни згинуло також богато людий.

† **Померли:** Клим Одільо Данкевич, секретар снятиньского маґістрату, упокоїв ся дня 30 падолиста в 52 р. житя. Покійний, незвичайно характерна душа, був членом місцевих руских товариств, а то міщаньскої читальні, „Бояна“, „Шкільної Помочи“ і каси „Прут“, де проявляв незвичайну діяльність. Снятиньска Русь стратила в нім народного робітника, котрого недостача дасть ся сильно відчути. — Вол. Гладишовский, радник судовий в Перемишли занедужав оногди нагло підчас карної розправи і помер в кілька хвиль на аневризм серця. — О. Войт. Беля, катехит рим.-кат. обряду при мужескій семінариї учительскій в Коросні помер в наслідок недуги серця в 47 році житя.

— **Репертуар руского театру в Дрогобичи** (Саля міска). Початок о годині 7 вечером. Ві второк, дня 22 с. м. „Сватанє на Ганчарівці“, народна оперета в 3 діях Гр. Квітки-Основяненка.

— **З царства криміналів.** Росию можна справедливо назвати царством криміналів, бо нігде на сьвіті нема тілько криміналів і так они не переповнені як в Росиї, лиш не треба гадати, що самими злодіями та розбишаками; ні, далеко більшу часть вязнів творять люди, що боролись або готові були бороти ся за свободу народів в Росиї та за лішший і красший устрій держави, як досі, або й такі зовсім невинні люди, котрі не могли чи не хотіли оплатити ся урядовим хабарникам, як ось ославлений поліциї в Москві. Коли оногди на засіданю думи предложено проект закона о управі вязниць, прийшло при тій нагоді до так великої бучі, що аж президент палати Хомяков постановив зречи ся президеатури. О сім проектї закона і о бучі, яку він викликав, нема ще докладнійших вістий і не можемо поки що нічого більше о тім сказати. За то звертаємо увагу на то, що написав російский посол Шінґарев про російскі кримінали в „Речи“:

Коли буджетова комисия взяла під розвагу буджет вязничної управи, треба було з'аналізувати теперішну вязничну систему і теперішний стан вязничних будинків. В буджеті тюремної управи повно цифер, тяжких як змора, безнадійних і дошкульних як напис над брамою дантейского пекла. Видатки побільшено о 5,641.438 рублів. Причини сего побільшення умотивовано в мемориялї просто і ясно. Нема вязничної сторожі в достаточнім числі, а тимчасом число вязнів зростає, тюрми через край переповнені, отже конечність змушує винаймати приватні льокалї, будувати нові тюремні будинки, розширяти старі. Пересічне денне число вязнів виносило:

в 1903 році	— 96.005
в 1904 „	— 91.720
в 1905 „	— 85.181
в 1906 „	— 111.403
в 1907 „	— 138.500
в 1908 „	— 169.579 (в цьвітни).

„Успокоєнє“, яке зачало ся вже давно, не вплинуло на зменшенє числа увязнених. Навпаки сего року число зросло до 170.000, не числячи 30.000, що находять ся в дорозі на вигнанє. Санітарний стан вязниці управи зображає також в чорних красках. Нема вентиляциї. Вонючі виходки, нечистота, що затроює воздух на вязничних подвірях — все те постійне явище. Більшість вязничних будинків є така стара і зморшіла, що не лише не годна унеможливити утечу, але переважно грозить здоровлю вязнів. В 65 тюрмах панує пошесть пятнистого тифу.

Яко на різкий примір мемориял вказує на вязницю в Київі. Обчислена на 700 осіб, а держать в ній увязнених 2.000. В шпитали на 95 осіб лежить 339 хорих, а шпитальні бараки такі старі, що вітер віє в комнаті, дощ паде на хорих... Лазні погані, вязні рідко з них користають, біле зміняють також рідко. В результаті, після урядових обчислень, 300 хорих на тиф. Вогкість, холод, тіснота. І в тій атмосфері півголодні, вічно роздратовані і розворушені вязні, ведучи безнастанну боротьбу з неменше роздратованою, роз'яреною властию, боротьбу о людске достоїнство, проводять дні, тиждні, місяці, цілі роки.... В одній кели злочинці, злодії, суспільне шумовинє разом з увязненими наслідком доносів, дуже часто невинуватими, котрих опісля випускають з вязниці без суду, часто навіть з дітьми 16 до 17-літними.

Телеґрами.

Відень 21 грудня. Палата послів ухвалила на суботнїшнім засіданю ряд справ запомогових. В дискусиї забирали голос пос. Василько і Маслянка, домагаючи ся значнійшої помочи для Галичини і Буковини.

Відень 21 грудня. П. Президент міністрів бар. Бінерт запросив на нині провідників німецких і ческих сторонництв в ческім соймі на конференцию в цїли переговорів над проґрамою праць будучої сесиї соймової. В тій конференциї возьмуть участь оба міністри, ческий і німецкий. Коли прийде на ній до порозуміня і удасть ся забезпечити можливість правильних праць сойму, то в такім случаю ческий сойм вже по Новім році буде скликаний на 14-дневну сесию. Нема сумніву, що таке порозумінє вплинуло би дуже користно на парламент.

Константинополь 21 грудня. Міністри війни і маринарки займають ся живо реорґанізацию армії і маринарки. Міністер війни подав до відомости редактора „Ені Ґазетти“, що полагоджено вже 12 предложень, як вскорі прийдуть під наради парляменту. Після нових законів до войскової служби будуть від тепер покликані і не християни.

Гаґа 21 грудня. Наспіла сюди неправдоподібна вість, що американьска република Венецуеля задля якихсь непорозумінь, виповіла війну Голяндиї.

Константинополь 21 грудня. Комисия парляментарна радила вчера над відповідию на престольну промову султана. Дискусия була дуже оживлена.

Константинополь 21 грудня. З нагоди приїзду австрийского корабля до Вальони прийшло там до грізних забурень. Перевізників австрийскої почти побито. В наслідок того марґр. Паллявічіні поробив турецкому правительству дуже поважні представлення.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середньо-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20**, 12·0?, **2·15**, 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамчє): 7·01, 11·40, **2·00**, 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 5·40*,** 8·07, **2·05**, 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·4?, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25**, 8·4?, **2·45**, 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·26, 10·4?, **2·16**, 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·0?, **2·31**, 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50***, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·3?**, 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{31}/_{8}$): 6·4?.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·2? і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·1? вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·06 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).